

REFLEXE
BELGE

A REALITA
BEVITA

Jan Žák

*Časy se mění...
a my s nimi*

REFLEXE A REALITA

aneb

ÚVAHY A SKUTEČNOST

Jan Žák

REFLEXE A REALITA

Jan Žák

Text © 2020, Jan Žák

Grafická úprava a sazba © Lukáš Vik, 2020

Obálka © 2020, Lukáš Vik

1. vydání © 2020, [Lukáš Vik – E-knihy hned](#)

1. vydání © Lukáš Vik, 2020

ISBN ePub formátu: 978-80-7536-294-0 (ePub)

ISBN PDF formátu: 978-80-7536-295-7 (PDF)

Konverze do elektronických formátů:

Lukáš Vik

<http://www.lukasvik.cz>

Vydání sponzorováno firmou BERGER

Prolog

CO JE PSÁNO, TO JE DÁNO. Důležitost tohoto úsloví nespočívá jenom v tom, že psaný dokument je pro právníky tabu, ale tato lidová moudrost vystihuje skutečnost, že naopak co není napsáno, jako by nikdy nebylo. Ano, dokumentace může být samozřejmě také obrázková, ale vždycky i u snímků je nějaký text, který vysvětluje, o co se jedná.

Není náhoda, že o panovníkovi Karlu IV. víme každou podrobnost, on se totiž dochoval celý archiv písemností, které Otec vlasti sám nechal sepsat. Není ale vyloučeno, že ve stejné době žil v Čechách nějaký člověk, který měl vysoké IQ, třeba profesor na nově založené univerzitě, byl chytřejší než Karel IV. a zasloužil by si, aby se o něm vědělo, jenomže nikdo o něm nic nenapsal, takže jako by neexistoval.

Tuto svou osmou knížku píši proto, že mě nenechává v klidu, jak lidé pasivně přihlížejí k současnému dění, jak je jim jedno, že svět se řítí do záhuby, jak si hrají na svém písečku a říkají: „To se mně netýká.“ To si ale říkala většina Němců při nástupu Hitlera do politiky také. Historie nás poučuje, že pokud se lidé nevzchopí zabránit zlu

v samém počátku, zvyknou si na ně, a následky jsou katastrofální. Přísloví Z MALÉ JISKRY VELKÝ OHĚŇ BÝVÁ platilo vždycky, a dnes platí dvojnásob. Toho zla a společenských problémů je v současné době víc než dost, proto si myslím, že zabývat se úvahami o skutečnostech je zcela na místě. A navíc v budoucnu by obsah stránek této knížky mohl podat svědectví o nynější době.

Text je prošpikován řadou přísloví, úsloví a pořekadel, protože je v nich uložena moudrost našich předků, a většina z nich se hodí i na naši dobu. Je to důkaz, že dějiny se vyvíjejí ve spirále, vlastnosti lidí se příliš nemění, politici dokonce dělají stejné chyby jako jejich předchůdci a neuvědomují si, že na světě nebudou věčně, a nakonec se „v prach obrátí“.

Některé úvahy zde možná hraničí s filozofováním, ale to by nemělo být na škodu, protože pokud četba těchto úvah povede čtenáře k hlubšímu zamyšlení se nad jednotlivými problémy, potom tato knížka splní svůj účel.

Autor

KAPITOLA PRVNÍ

UČ SE HOCHU MOUDRÝM BÝTI je úsloví, které vystihuje důležitost vzdělání. Je nad slunce jasné, že život na Zemi se vyvíjí a zaznamenává úžasný pokrok právě díky vzdělanosti lidí. Naše česká kotlina měla veliké štěstí, že jeden z největších evropských myslitelů sedmnáctého století a zakladatel moderní pedagogiky Jan Ámos Komenský dal základ kvalitní výuce na našich školách, proto také česká učená populace má mezi vzdělanými lidmi v Evropě, a potažmo v celém světě své nezastupitelné místo.

Jenomže v našem školství se v poslední době našli „odborníci“, kteří si myslí, že jsou chytřejší než Učitel národů Komenský, a snaží se vžitý systém vzdělávání reorganizovat. Usilují o zavádění nového přístupu k výuce dětí, který podléhá tlaku Evropské unie, aby se zvýšil počet absolventů vysokých a středních škol, a zapomínají, že ne každý jedinec má pro vyšší vzdělání předpoklady. Zcela podceňují učňovské školství, ze kterého v minulosti vycházeli opravdoví odborníci. Důsledkem je dnes absolutní nedostatek řemeslníků přesto, že ŘEMESLO MÁ ZLATÉ DNO, a práce zlatých českých rukou se brzy

bude opravdu platit zlatem. Nedostatek řemeslníků je právě následek toho, že se rušily učňovské školy, ze kterých dříve vycházeli kvalifikovaní dělníci pro podniky i řemeslníci pro malé dílny.

Ukázkou trestuhodné neodbornosti pracovníků Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy je už několikaleté laborování s organizováním maturit na středních školách. Dříve stačilo rozhlasem vyhlásit témata a maturity probíhaly bez problémů. Dneska se maturitní témata a otázky v zapečetěných obálkách rozvázejí auty do jednotlivých škol v celé republice, každá škola musí zajistit bezpečný přesun kurýra z auta do ředitelny, kde ředitel zapečetěnou obálku s maturitními tématy a otázkami otevře. Kdyby ředitel třeba ze zdravotních důvodů nebyl přítomen, tak by se maturita asi nekonala. Je doložen případ, kdy v jedné střední průmyslové škole nebyl ředitel pro nemoc přítomen a zástupci ředitele kurýr odmítal zapečetěnou obálku vydat. Tento systém nepočítá ani s tím, že některé auto může havarovat nebo mít poruchu. Nehledě na absurdnost tohoto výmyslu ministerských úředníků vyvstává otázka, kolik peněz stojí takovýto zbytečně komplikovaný systém doručování maturitních témat a otázek do jednotlivých škol v době, kdy

existuje dokonalá počítačová síť. Určitě jsou to miliony, které tečou do kapsy nějaké firmy.

Úvahu si zaslouží i obsah maturitních otázek. Není přece normální, když maturitu neudělá víc než polovina studentů, což se v současné době skutečně děje. Buď jsou maturanti hloupější, než bývali dříve, což je nepravděpodobné, nebo jsou otázky příliš těžké. Kdo jiný by měl tento problém řešit než ministerští úředníci? O tom, že chyba je asi v zadávání otázek, svědčí skutečnost, že i sdělovací média se již zmiňovala o tom, že v maturitních otázkách se objevily chyby a nedokonalosti.

Evropská unie prosazuje i zvrhlost, na kterou část našeho školství přistoupila. Je to přizpůsobení výuky slabším žákům. Aby to tolik nebilo do očí, tak dostaly školy pokyn, aby se tomu říkalo inkluze, což je vztah podrázenosti mezi třídami, ale ve školství to hlavně znamená zvýhodňovat mentálně retardované děti. Odjakživa měl učitel ve třídě vedle vynikajících jedinců i ty méně nadané. Rozdíl byl vyjádřen ve známkách, které hodnotily vědomosti jednotlivých žáků. Podle nových direktiv je třeba slabší studenty známkovat lépe, což ale nezlepší jejich vědomosti, a ti chytřejší ztrácejí motivaci umět co nejvíce. Lidem se to nelíbí, dokazuje to skutečnost, že někteří rodiče přihlašují své děti

na jiné školy, kde na inkluzi dosud nepřistoupili. Nutno ale přiznat, že známkování žáků mnohdy neodpovídá tomu, jak jsou absolventi potom v životě úspěšní. Je skoro pravidlem, že ti horší studenti se umějí v životě prosadit lépe než vyslovení premianti. Historie to potvrzuje na výsledcích práce geniů, jako byl Albert Einstein, který ve škole propadal z matematiky, nebo nejuznávanější americký vynálezce Thomas Alva Edison, který byl v podstatě samouk. Podobných případů je mnohem víc, což svádí ke hříšné myšlence: „Nemusíš se učit, ale musíš umět.“ Jinými slovy: „Cílem není učení, nýbrž znalost.“ Většina studentů se totiž doma učí tak, že v poloze leže se sluchátky s hudbou na uších se dívají do knížky, a myslí na úplně jiné věci, než na to, co je v knížce, takže účinnost učení je téměř nulová. Každý student by si měl uvědomit, že se neučí pro školu, nýbrž pro život. A protože na učení není nikdy pozdě, měl by se každý vzdělávat stále, v každém věku. V naší republice existují i univerzity třetího věku jako náplň života seniorů, kteří se tím udržují v kondici, protože člověk je starý tak, jak se cítí, a ze samotného slova student vyzařuje mládí. Tyto snahy po zvyšování a zdokonalování vědomostí občanů potvrzují známé VE VĚDĚNÍ JE SÍLA,

a zejména dnes s tím souvisí realita, že informace se platí zlatem.

Moderní doba přináší i nové moderní způsoby výuky. Protože dnes je všechno řízeno manažery, vzniklo u nás studium MBA. To produkuje absolventy s titulem Master of Business Administration. Tato škola se zabývá zdokonalováním v manažerských disciplínách, a podle posledních výzkumů jde dokonce o snahu změnit manažerské profese na funkce lídrů. Zdá se, že doba vedoucí úlohy manažerů nebude už mít dlouhé trvání, protože většina manažerů se zaměřuje jenom na rychlé finanční výnosy firem, a hlavně na své nekřesťansky vysoké platy, o zlatých padácích nemluvě. V médiích už prosakují zprávy, že velké světové firmy nejsou s mladými ambiciózními manažery spokojeny, dokonce vrací do vedoucích funkcí staré osvědčené pracovníky, kteří svými zkušenostmi a solidním přístupem ke klientům jsou schopni vykonat pro firmu více než mladí manažeři bez životních zkušeností.

Velikým problémem na školách všech úrovní je nekázeň studentů. To, co si v současné době dovolí žáci ke svým učitelům, je neuvěřitelné. Ve sdělovacích prostředcích se dozvídáme, že student šikanoval svou učitelku, dokonce ji fyzicky napadal,

až psychicky onemocněla a umřela. Nejhorší je, že učitel se nemůže bránit, protože by byl nařčen z agresivity nebo z pedofilie, a v nejlepším případě by „jenom“ ztratil zaměstnání. Není náhoda, že na základních školách v Anglii i v Rusku nosí děti jakousi uniformu. Je to v podstatě stejné oblečení, které vede žáky ke slušnému chování a k určité hrdosti z příslušnosti ke své škole, v neposlední řadě k vědomí, že v kolektivu jsou si všichni rovni. Možná, že by zavedení uniforem pro děti na našich školách omezilo nebo třeba i zcela vymýtilo šikanu, která u nás začíná být normálním jevem. Napadání spolužáků agresivními jedinci se stává velice nebezpečným fenoménem. Podle oficiální statistiky v naší republice každé desáté dítě se za dobu, strávenou v základní škole, se šikanou potýkalo. Nejhorší je skutečnost, že ředitelé škol si s tímto problémem neví rady. Možná by také pomohlo, kdyby učitel mohl agresora na místě potrestat, ale to je zakázáno, děti se ve škole trestat nesmí.

Kapitola sama pro sebe je chování školáků z romské etniky. Lze říci, že se jedná o chráněný druh. Nikdo si netroufne nazvat pravým jménem problémy, které někteří Cikáni ve školách vytvářejí. Kromě nepřístojného chování jde u nich o absolutní nezájem o vzdělání. Veřejně prohlašují, že nikdy